

De vorige stukken zijn gedrukt onder de nrs.
177 en 177a van de zitting 1965—1966

NADER EINDVERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet houdende regelen met betrekking tot de opsporing van delfstoffen door boringen (Wet opsporing delfstoffen).

Nadat het nader verslag der commissie aan de Regering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET
NADER VERSLAG

De ondergetekende moge in antwoord op de door de commissie gestelde vraag vooropstellen, dat het onderhavige wetsontwerp uitsluitend beoogt voor het verrichten van een opsporingsonderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen door middel van boringen een vergunning te eisen van de Minister van Economische Zaken. Met zijn ambtsvoorganger is hij derhalve van mening, dat zolang de Mijwet 1810 niet is vervangen, de situatie op het punt van het verlenen van concessies voor de ontginning van delfstoffen op Nederlands territorium ongewijzigd blijft. Dit impliceert, dat de bevoegdheid tot het verlenen van concessies en derhalve ook tot het vaststellen van de concessievoorwaarden in handen blijft van de Kroon, die ten tijde van de verlening van elke concessie naar bevind van zaken zal kunnen handelen. Hij moge erop wijzen, dat in tegenstelling tot de Mijwet continentaal plat de Mijwet 1810 niet het systeem kent, dat de concessievoorwaarden zijn neergelegd in een algemene maatregel van bestuur, waaraan de concessie verlenende instantie is gebonden.

De ondergetekende vertrouwt met het vorenstaande de commissie voldoende te hebben ingelicht.

De Minister van Economische Zaken,
J. A. BAKKER.

De commissie van rapporteurs is van oordeel, dat na de ontvangst van deze nota tegen de voortzetting van de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp thans geen bezwaren meer bestaan.

Vastgesteld 31 maart 1967.

RAEDTS
ALBEDA
VERMEER
DELPRAT (*Voorzitter*)
BÜHRMANN.